

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους (†305) καὶ τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς (†161).

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ω ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ω ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

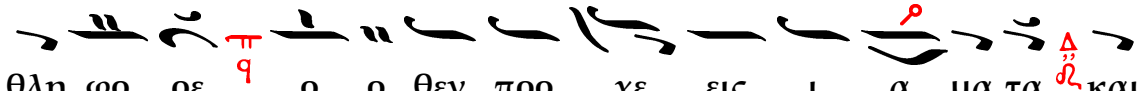

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

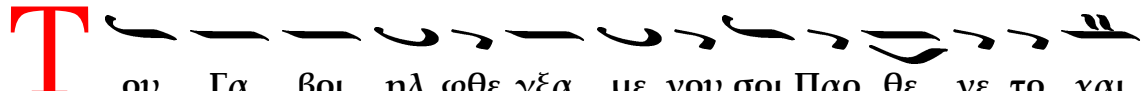
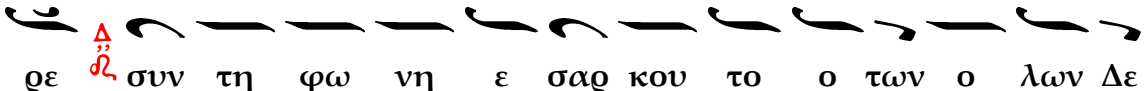
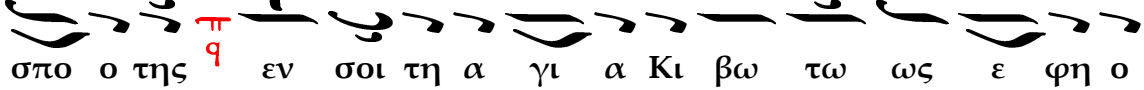
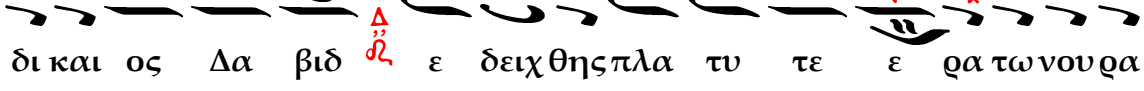
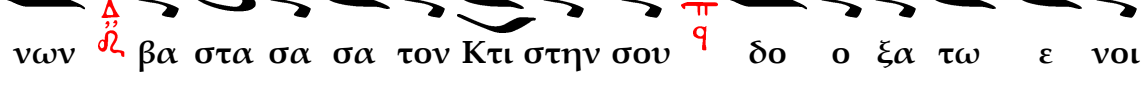
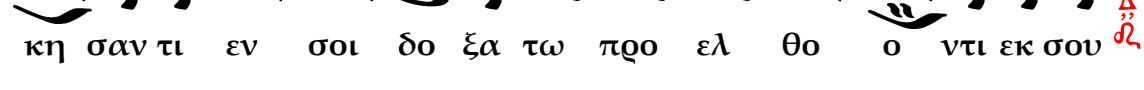
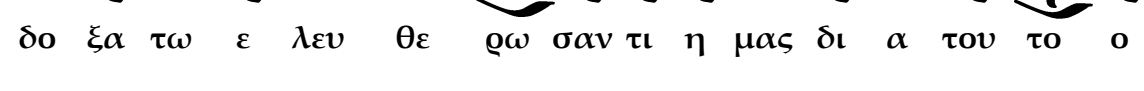

Τ ην σπλ δην σλ τη κλη σει κα τα λ η λον ^Δ _δ ερ γα σα

με ε νη φε ρω νυ με ^π _ρ την ο μω νυ μον σλ πι ι

στιν ^Δ _δ εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι ^Δ _δ Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ^π₉ ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα ^Δ₉ και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων ^π₉

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καίνῶν. Θεοτοκίον.

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε ^Δ₉ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δι και ος Δα βιδ ^Δ₉ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων ^Δ₉ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δ₉

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο

 κς 8 σου ου ου ου ^π₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύου-σαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς

ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν εἵληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώσθηματά πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου·
Καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

*Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ὑμνοὶς γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόρους. Ἰωσήφ.
Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοὶς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γάρ, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλεών μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβεράς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ὑμνοὶς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην. Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεις.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφρανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Δόξα.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὃ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ,
σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ισχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ
δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἄγιε, πάντας γνωστούς,
λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν,
ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῥσαί με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν,
τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἀγίας. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν,
ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦρωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας,
Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Δόξα.

Ἀγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν
σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς
αἰκισμούς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ
Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦρῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ,
φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει
μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον
κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην,
τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε
Ἐρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τῆς Ἁγίας.**

Ἐκ σπαργάνων μητρῶν σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα
διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων
θράση, στερρόως κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως
ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς στεφάνους κοσμήσας,
ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ
ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν
σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν
Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον
σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, * Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνω ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον, Παρασκευὴ πανευκλεής, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε· μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, * Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους. (†305)

Στίχ. Ἑρμιππος, Ἑρμόλαος ἠδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρῶρήσια.

Ἑρμόλεως ἕκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τινὶ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ, παρὰ τινος τὰ χριστιανῶν ἐμυήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἑρμολάου, ἔφη, τοῦ πρεσβυτέρου. Αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι καὶ παρῶρήσια τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὅσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς. (†138-161)

Στίχ. Θεῷ παρεσκεύασας ἀγνὸν ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνή, εἰς κατοικίαν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἵτινες, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· ἐφ' ᾧ καὶ προσηύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἀγίαν· ἦν καὶ τεκόντες ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευήν. Αὕτη δέ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδευομένη καὶ νοθετουμένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθοῦσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γράμματα, ἀνεγίνωσκε διηνεκῶς τὰς θείας Γραφάς, καὶ οὐ διέλειπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς

διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἴλκυσε πρὸς θεογνωσίαν· διὸ τινὲς Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνόματι Παρασκευή, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἔκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῆς μοι καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μή, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερόροτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ βασιλεύς, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὗ γενομένου, θεία δρόσῳ ἀβλαβῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὠρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ βασιλεύς, ἔφη· Ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὦ Παρασκευή, ὅπως γινῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ βασιλέως ἔρριψε. Καὶ εὐθέως ἐπληρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλέησόν με, δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὃν σὺ κηρύττεεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθύς, ἐπίστευσεν ὅτε βασιλεὺς Ἀντωνῖνος καὶ πάντες οἱ ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκείθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τινὰ πόλιν, ἐν ἧ ἔβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, χριστιανὴν ὠμολόγησεν εἶναι καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερῶτατον δράκοντα, ὃ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐβρυχήθη· καὶ ἀνοιξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε· Θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δέ, μέγα συρίξας, διεβρόγα ἐἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθοῦσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ἧ ἔβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσης καὶ μολύβδου γέμοντος, προτεθέντος καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· θεοῦ δὲ Ἀγγέλου ἐπιστάσια, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβῆς ἡ Ἁγία διέμεινε.

Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στερῶν αὐτῆς οὐκ ἐσάλειψε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ὁραιοζήλης, μαρτυρησάσης ἐν Βυζαντίῳ ἐπὶ Δομιτιανοῦ. (†81-96)

Στίχ. Εἰς πῦρ βληθεῖσα Ὁραιοζήλη, Λόγε,
Ἄπασι βρῦει τοὺς κρουνοὺς τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀππίωνος, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν σὸν ξίφει τράχηλον ἀτρέπτως κλίνας,
Τὸ τῆς τελευτῆς, Ἀππίων, πίνεις πόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου.

Στίχ. Πρὶν γῆς ἀπελθεῖν ἀρετῶν καρποὺς φύσας,
Τὸ στείρον ἐκπέφυγεν ὁ Στειρωνίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, πέραν ἐν Σκάλλαις.

Στίχ. Μέγιστε ἄρχον Μιχαήλ μεγάλων τῶ πόθῳ
τιμῶντας τὰ ἐγκαίνια τοῦ σοῦ ἁγίου οἴκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πέραν ἐν Χάλδαις.

Στίχ. Πάλιν ναὸς καινίζεται εἰς δόξαν σοὶ πρεπόντως
Πέραν ἐν Χάλδαις, Γαβριήλ Ἀρχάγγελε Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου πέραν ἐν τῷ Πηγαδίῳ, πλησίον τοῦ νέου ἐμβόλου.

Στίχ. Ὑδωρ παρέχει τῆς ζωῆς ἡ Παναγία, δεῦτε,
Πέραν τοῦ Φρέατος πιστοί, ἐγγὺς νέου ἐμβόλου.
Ἐπισυνάξεις τοὺς πιστοὺς πέραν ἐν Πηγαδίῳ,
Ὡ Θεοτόκε Δέσποινα, ἐγγὺς νέου ἐμβόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερέως Πάστορος, ἀδελφοῦ τοῦ Πάπα Ῥώμης Πίου Α΄. (†160)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Συμφωνίου, Ὀλυμπίου, Θεοδούλου καὶ Ἐξυπερίας, πυρὶ τελειωθέντων ἐπὶ Βαλεριανοῦ. (†257)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βάλεντος (**Valens**), ἐπισκόπου Βερόνης ἐν Ἰταλίᾳ. (†531)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν Μάντουᾳ τῆς Ἰταλίας, ἐρημίτου καὶ προσκυνητοῦ. (†1016)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐρμολάου τοῦ ἀναργύρου, τιμωμένου ἐν Κύπρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γεροντίου, ἀοικιστοῦ τῆς ἐν Ἄθῳ σκήτεως τῆς Ἁγίας Ἄννης. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σάββα Γ΄

ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1316)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Νέου, μεγαλοσχήμου τῆς μονῆς Μουσκέλ (Muscel) Ῥουμανίας. (†1638)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου (Netsvetov) τῆς νήσου Ἰάκκας, φωτιστοῦ τῆς Ἀλάσκας. (†1867)

Στίχ. Ὡς ἀστὴρ ἔλαμψεν ἐν τῇ Ἀλάσκᾳ,
Ὁσιακῆς Ἰάκωβος τῷ κάλλει εὐπρεπείας.
Φωτίζεις γῆς τὰ πέρατα, Ἰάκωβε θεόφρον,
Εὐαγγελίου ἔραστά, καὶ φωτιστὰ Ἀλάσκας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ, ἱερομονάχου τῆς μονῆς Σβυατογκόρσκ. (†1903)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τοῦ Μίνβοντυ καὶ πνευματικοῦ τοῦ Καυκάσου. (†1948)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Οὐσακῶφ (†1817), εὐσεβεστάτου Ῥώσου ναυάρχου, ἐν τῇ μονῇ Σαναξάρο ἀποκειμένου. (1994)

Στίχ. Θεὸς σοὶ δῶρον ἔδωκε ζωῆς τὸ στέφος,
Ἐν Οὐσακῶφ Θεόδωρε αὐτῷ δουλεύσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε

η ζω σα και αφ θονος πη γη θι ασονσυγκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ
 σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ

τὴν οἰθεοφρονεσθῆς θεοομητορος δευτερας
 χειρας κροτησωμεν τον εξαυτης τεχθε εν
 ταθεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκελαατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
 φρονεσθαρα τονκτισαντα αλλα πυροσ
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 οσ και θεοσ ευλογητοσ ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο τοοκος της θεο το κεδιεσωσα το
 το τε με εν τυ πσμενος νυν δε ε νεο γσ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλσσαν τον Κυριο ον υυμνει τε τα
 εργα και υπερψου ουτε εις παντας τς αι

ω ω να α α α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{Ββ}
Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον ^ε ^χ και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μσ ^Δ ^ε ^ε ^π ^τ ^ω ^Θ ^ε
ω ω τω ω σω τη ρι μσ ^ε ^χ

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

2 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δσ λησαυ τσ ^ε ^χ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα
κα ρι σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε ^χ

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρωσ θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

A πασγηγενης σκιρτατω πνευματι λα
μπααδχαμενος πανηγυριζετωωδεα
υλων νοωνφυσις γεραι ρσαταιερα
θανμασια της Θεομηητοορος και
βοαααατω χαιροις παμμακαριζε
Θεοτοκεαγνηαιπαρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου-θ

Pωσθεισακαλλιπααρθενε Στανρωτωτ
υ Κυριι υστυρανων ελυυσαςθρααα
σος αθλασαΜαρτυυγενναιαιως και προς Χρι
στα απειειληφας βραβειαα νικης
πανσοφε Παρασκευη πανθα αυμαστε υ

περ η μων δυ σω πα ρ σα των σε τι μων των
εκ πο ο θς

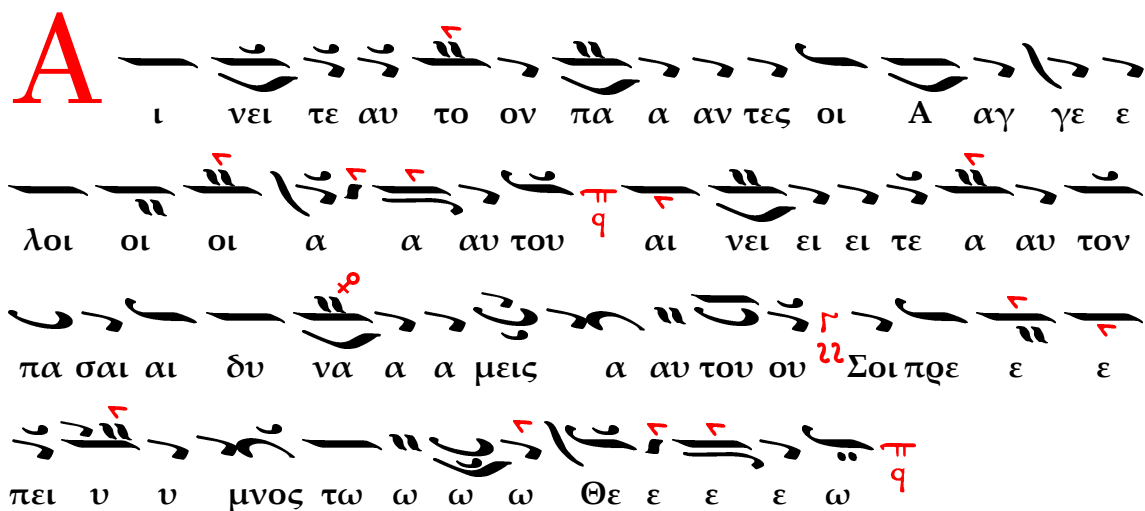
Θεοτοχίον.

Mα ρι α κα θα ρω ω τα τον χρυ σην θυ
μι ι α τη η ρι ον της α χω ρη τς Τρι α
α α δος δο χει ον γε γε ε νη με ε νη εν ω
Πα τηρ ην δο ο κη σεν ο δε γι ο ος ε σκη η
νω σε και Πνευ μα το πα να α γι ον ε πι σκι
α σαν σοι Κο ο ρη α νε δει ξε Θε ε ο
το ο κον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Καὶ τῆς Ἁγίας Στιχηρὰ προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκείθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσσάρᾶ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου ...

ἢ τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς φυλλάδος·

Τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν σου μνήμην γεραίροντες, Παρασκευὴ Ὅσια, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ βελίᾶρ, ταῖς πρὸς Χριστόν, ἰκεσίαις σου πανεύφημε.

Στίχ. γ'. Ὑπομένων ὑπέμειν τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ῥήξασα κράτος τυράννων ἀθεωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων οὔτε ξίφους σφαγῆν.

Στίχ. δ'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὴν πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἀσκήσει πρῶην τὸ σῶμα τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα

δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα.

Ἦχος Δι-θ

Δοξοοξα Πααατρι ι ι και Υι υι ω και
Αγι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Εν πο λει του Θε ου ου ου η μων εν ο ρει
α γι ι ι ω ω α α αυ του ε κει κα τε
σκη η νω ω σε ε εν η η η α γι ι α την
λαμ πα δα Α α σβε ε στον τη η ρη η η σα α α α
σα ακου σω μεν της παρ θε ε νου εγ κω ω ω
μι ον ω παρ θε νι α α να ο ο ο ος
Θε ε ε ε ου ω παρ θε νι ι α α μα α αρ τυ
υ υ ρων δο ο ξα ω παρ θε νι ι ι α α
αγ γε ε ε ε λων συμ με ε ε το ο ο ο χε

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ἦχος Δι-θ

Την πασαν ελ πι δα μθ εις σε α να τι θη μι

μη τερ τϑ Θε ου φυ λα ξον με υ πο την σκε πην
σϑ

Και εϑϑς ψάλλεται εις τον αυτον η̄χον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-ϑ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνϑ μεν σε ευ λο γϑ μεν σε προ σκυ νϑ μεν σε
δο ξο λο γϑ μεν σε ευ χα ρι στϑ μεν σοι δι α την με
γα α λην σϑ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πϑ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σϑ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τϑ Θε ου ο Υι
ος τϑ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϑ κο
ο ο σμϑ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τς κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε διδαξον με τα
δικαιωματα α σθ

Κυριε καταφυγη ε γενηθης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυχη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τσ
ποιειν το θελημα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μσ

Οτι παρσσι πηγη ζω ης εν τω φω τι
ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δοξα Πατρι και Υι και Α γι ω Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

ᾠχος ♯ Πα ρ

T ην σπδ δην σδ τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα

με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σδ πι ι

στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρω σαι Πα ρα σκε η η α

θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μω ω ω ων

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος ♯ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἱ γ' καὶ σ' ὧδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάσ με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς λθ' (39).

Ἦχος 6/9 Παφ

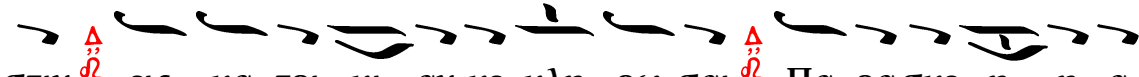

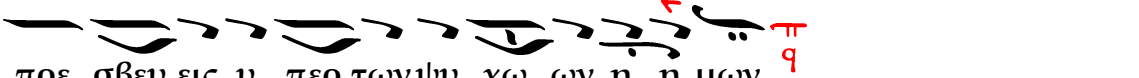
Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

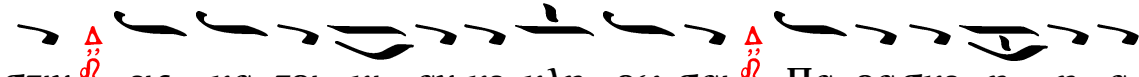

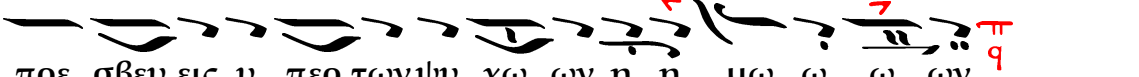
Την σπᾶδην στή κλησεικαταλληλον εργασα
 με ενηφερω νυμετην ομω νυμον σπιι
 στιν εις κατοικιαν κληρωσαι Παρασκεηηα
 θληφορε οοθεν προχεεις ιαματα και
 πρεσβευεις υπερ των ψυχων ηημων

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Την σπᾶδην στή κλησεικαταλληλον εργασα

 με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σπ ι

 στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρω σαι Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. γ΄. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

T

 ην σπ δην σ τη κλη σει κα τα λ λη λον ερ γα σα

 με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σπ ι

 στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρω σαι Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μω ω ω ων

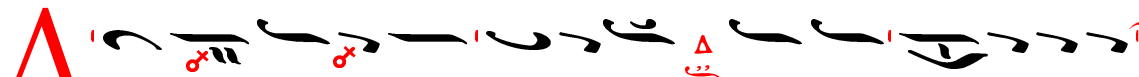

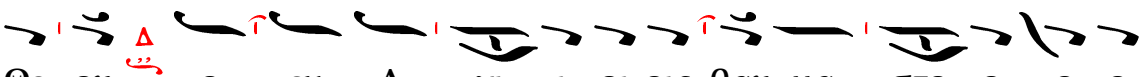
***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

***

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Την σπυδην σθη κλησεικαταληλον ερ γα σα
με ενηφω νυ με την ο μω νυ μον σπ πι ι
στιν εις κατοικιαν κληρωσαι Πα ρασκε η η α
θληφορε ο οθεν προ χε εις ι α μα τα και
πρε σβευ εις υ περ των ψυ χων η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Τῆς ἀγίας.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ♯ Βου ς

Τον ναον σπανσε μνε ως ι α τρει ει ει
ει ει ον ψυ χικον ευ ρα με νοι εν τω τω παν
τες οι πι στοι με γα λω φωνω σ τι μω μεν σε Ο σι
ο μαρτυς Πα ρασκευη α οι οι δι ι με

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθε τε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αει Θεοτοκων τιμων των σεεε

***

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

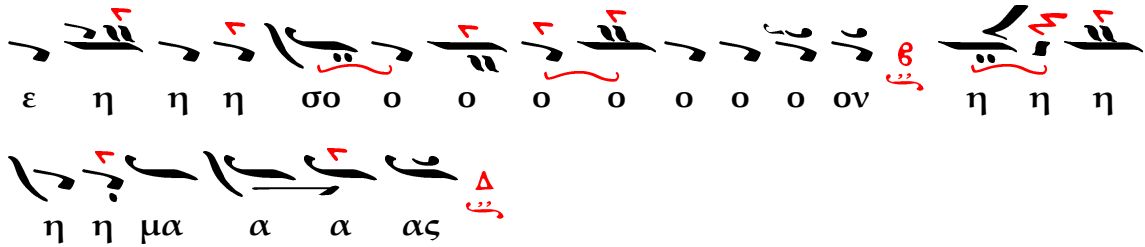
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος).

Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων
καὶ Ἀλληλούϊα εἰς μνήμας Μαρτύρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ΄).

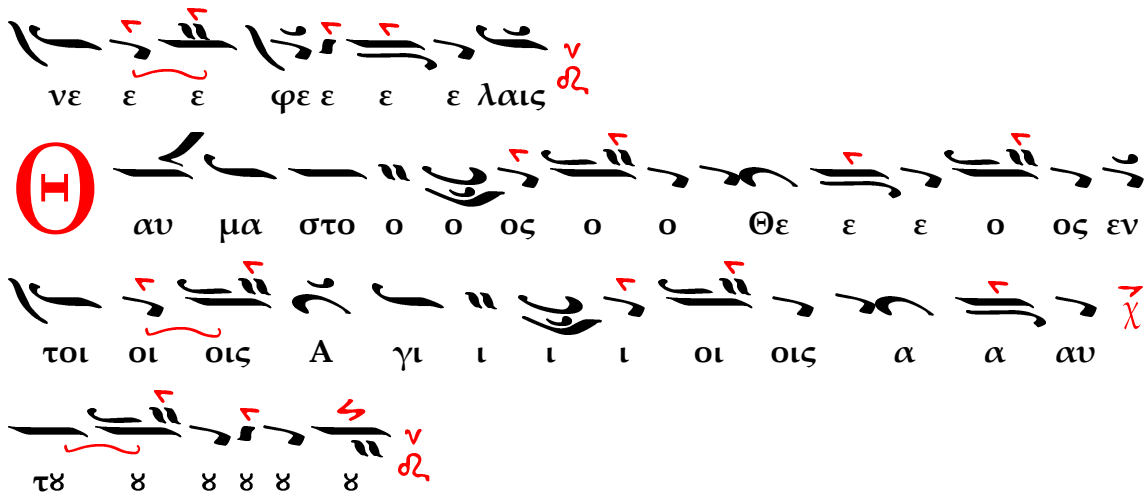
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
Ἰσραήλ. (ξζ΄ 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ' Νη ρ

αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ
αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϑ και η δυ να μις αυ τϑ εν ται αι αις

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

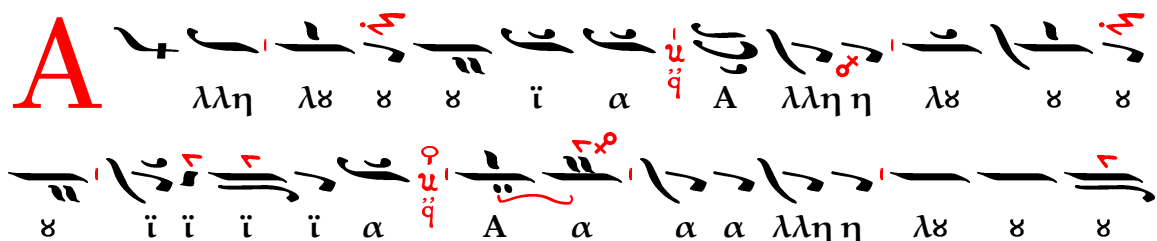
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

8 8 i i i i α u q

Στίχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι u q

καὶ εἰσήκουσε Δ της δε η σε ω ω ως μ8 u q

A λλη λ8 8 8 i α u q A λλη η λ8 8 8

8 i i i i α u q A α α α λλη η λ8 8 8

8 8 i i i i α u q

Στίχος β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου u q καὶ

κατεύθυνε Δ τα δι α βη μα τα α α μου u q

A λλη λ8 8 8 i α u q A λλη η λ8 8 8

8 i i i i α u q A α α α λλη η λ8 8 8

8 8 8 i i α α α α u q

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

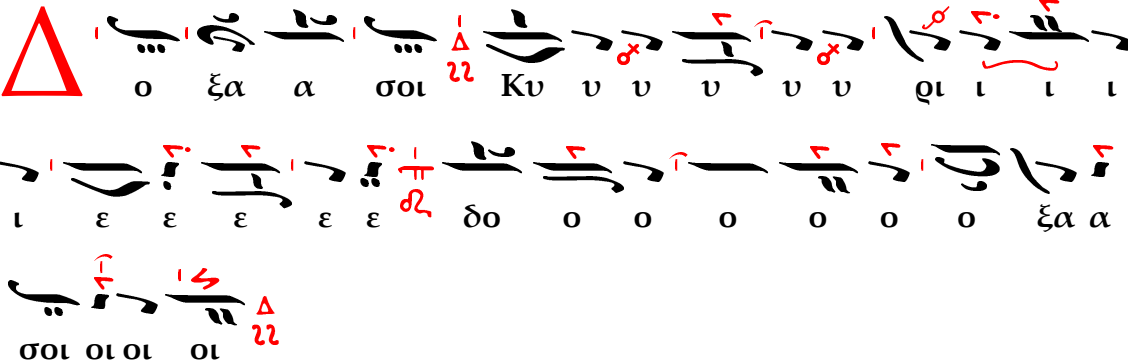
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε' 24-34).

(Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

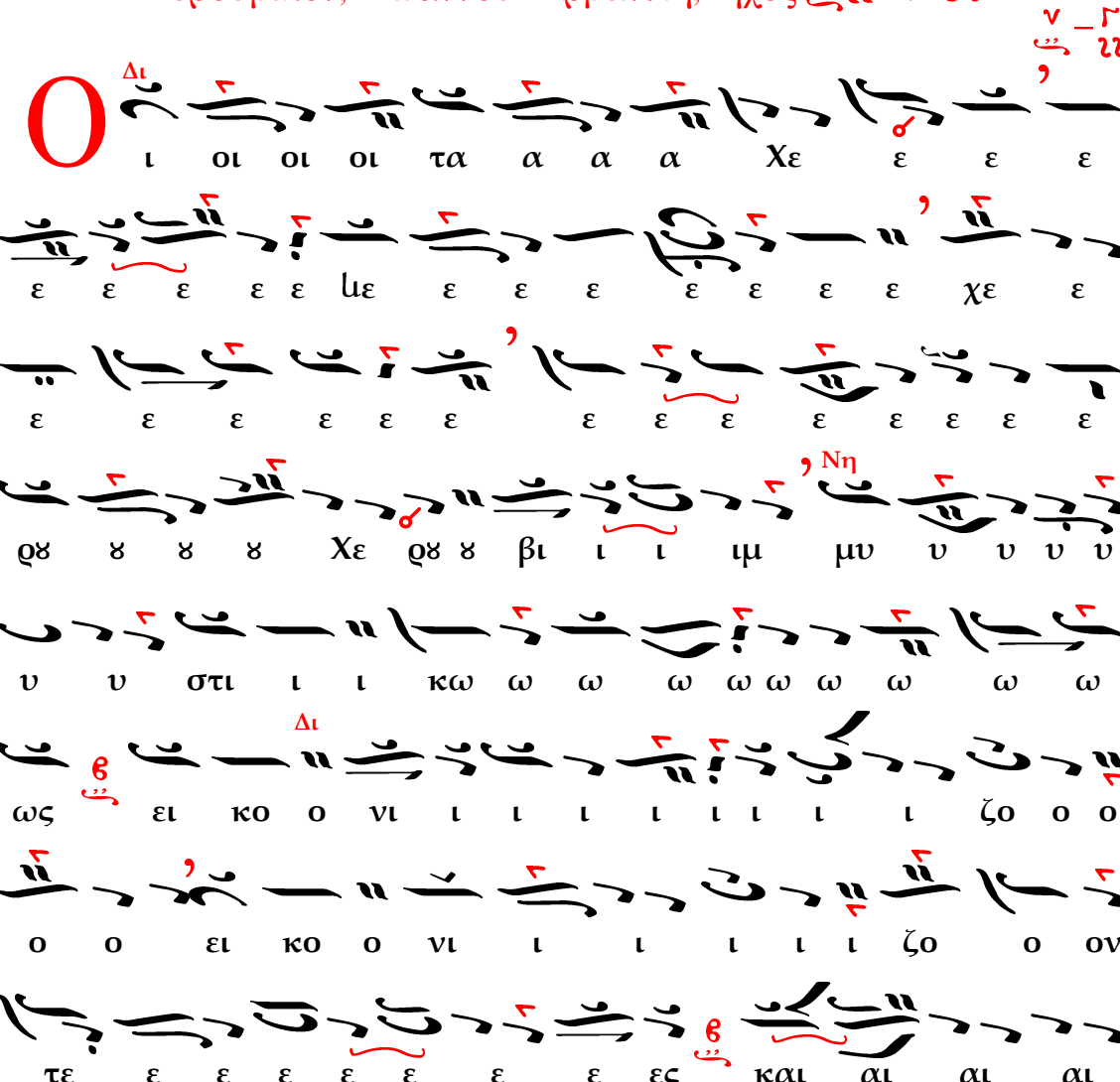
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὔσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤφατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' - θ

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

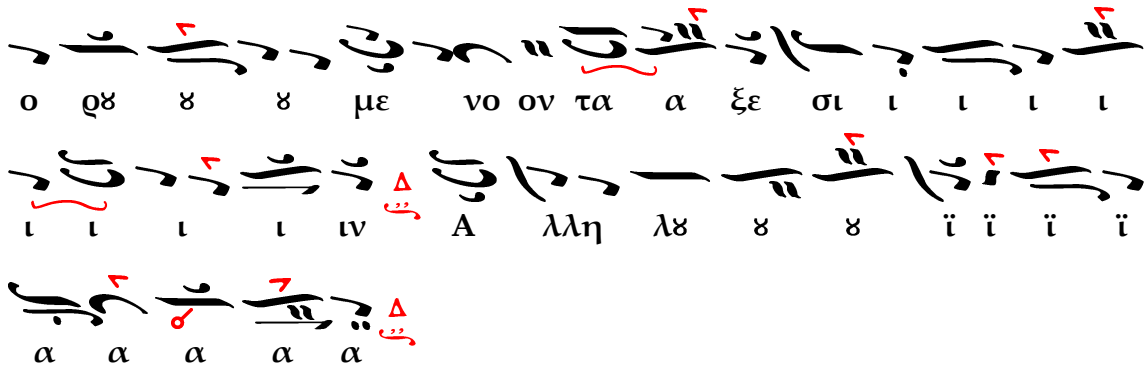
ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

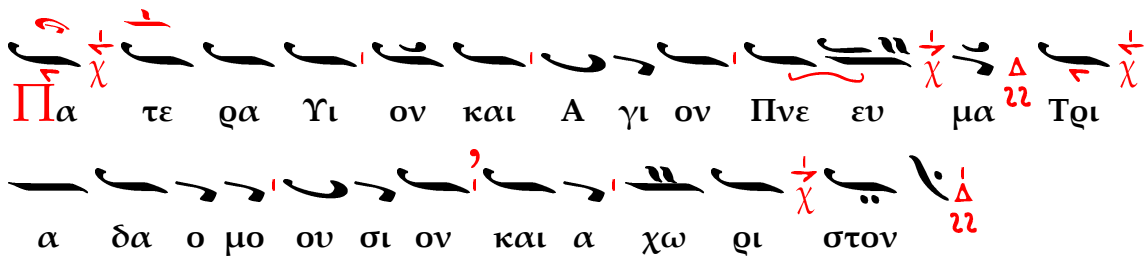
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

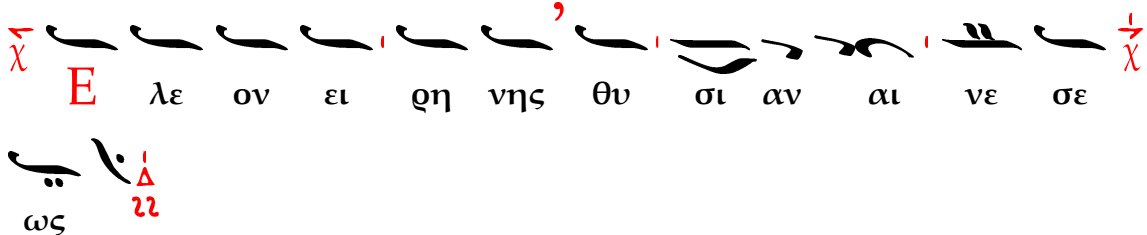
Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμεεε

εν Σοιευχαριστουμεν Κυριεκαιδεομε

θαασουουουουο Θεοοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωςααληηηθωωωως

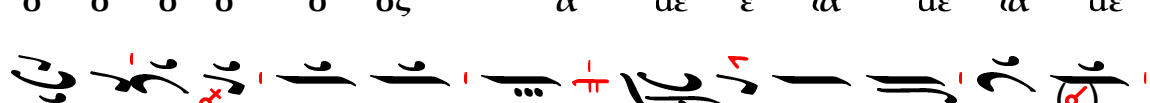
μααακααριζειεινσετην Θεεεο

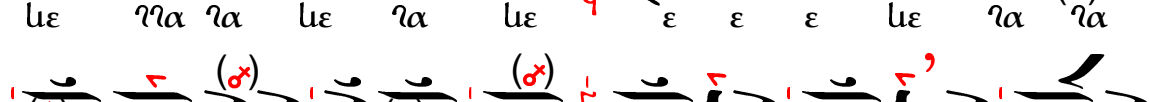

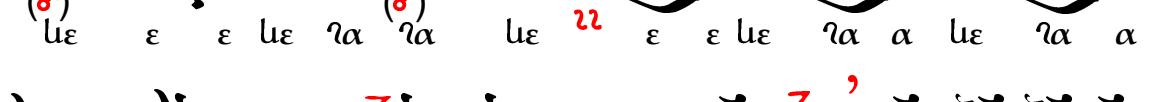

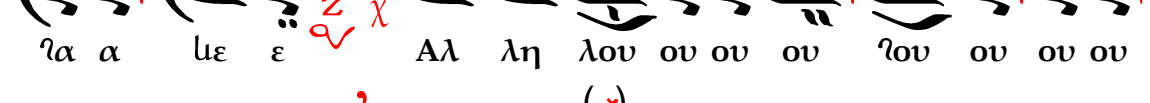

 δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ος α λιε ε ρα λιε ρα λιε

 λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα

 λιε ε ε λιε ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α

 ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου

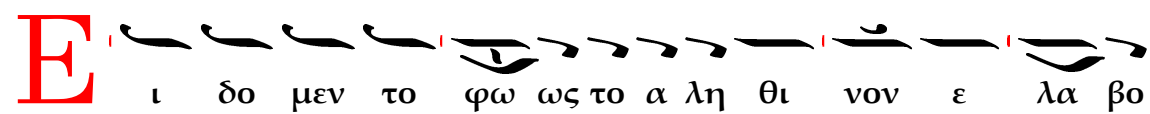

 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

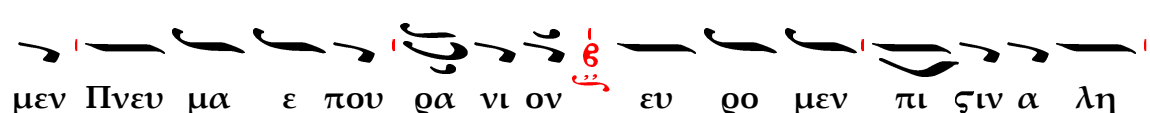

 α α α α α α α α α α α α α

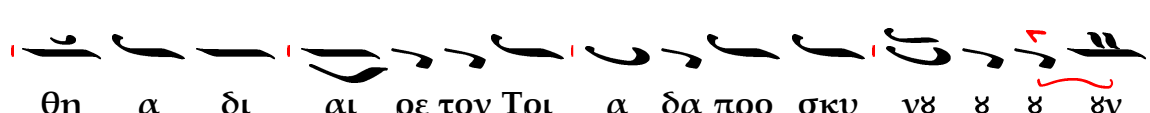
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

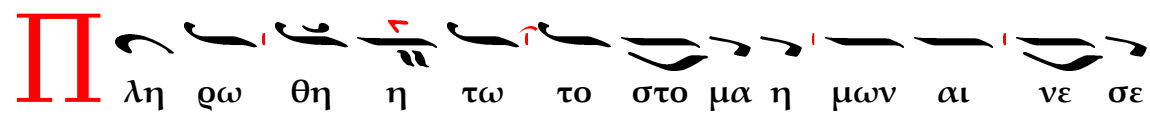

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

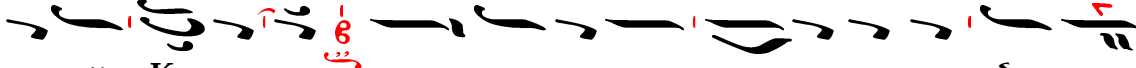

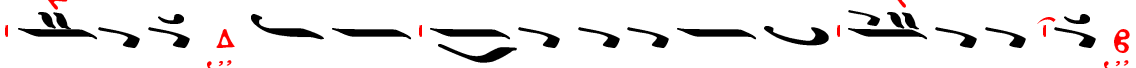

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς εν

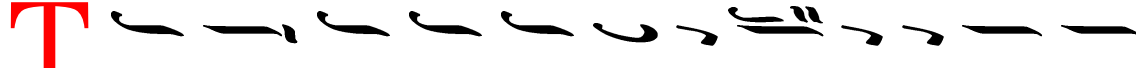

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ